

Цимбал Б.М.

Національний університет цивільного захисту України

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ БЕЗПЕКОЮ ОСОБИСТОСТІ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

У статті комплексно досліджено та висвітлено становлення загальнотеоретичних засад інноваційних методів публічного управління безпекою особистості в контексті забезпечення сталого розвитку.

Автором зроблено висновок, що у сучасних умовах основним орієнтиром інновацій у системі державного управління європейських країн є розвиток управлінської діяльності, основу якого складають якісні показники результативності роботи. Важливою методологічною основою інновацій у сфері державного управління стала концепція загального менеджменту якості (TQM), яка зараз широко використовується для створення державних систем управління якістю в розвинених країнах. На застосування саме якісних орієнтирів управлінських інновацій орієнтують і міжнародні стандарти. Інноваційні зміни у системах управління, спрямовані на підвищення результативності та ефективності управлінських процесів, здійснюються в межах системи управління якістю. Основні вимоги щодо створення та вдосконалення систем управління соціальною відповідальністю викладені у міжнародних стандартах соціальної відповідальності та звітності. У всіх розвинених країнах питання підвищення якості послуг, що надаються громадянам, намагаються вирішити шляхом запровадження у діяльність державних установ принципів та методів концепції тотального управління якістю. Причини такої уваги до питань якості державних послуг полягають не лише у спробі враховувати інтереси населення, а й важливою складовою цього процесу є максимальне використання безпосереднього зв'язку між рівнем освіти, кваліфікацією, здоров'ям громадян та конкурентоспроможністю національних економік.

Акцентовано на тому, що реалізація «електронного уряду» нерозривно пов'язана з реінжинірингом адміністративних процесів, адаптацією конкретних організаційних структур, процесів, інформаційних об'єктів та моделей з урахуванням нових можливостей та реалій електронного надання державних та місцевих послуг, де на тактичному (операційному) рівні основні зусилля спрямовані на розширення можливостей використання інформаційно-комунікативних технологій з погляду реалізації та підтримки електронних послуг, адміністративних регламентів та процесів.

Констатовано той факт, що досить велика увага у європейських країнах приділяється вирішенню проблем співвідношення якості та ефективності управління з погляду витрат. Загальноєвропейський підхід у тому, що якість пов'язані з збільшенням витрат, а часто навіть пов'язані з скороченням бюджетних витрат. Найчастіше організація надання послуг – це функція місцевих органів влади, яка формує проблему узгодження місцевих та загальнодержавних стандартів. Основною ж проблемою вважається вимірювання та оцінка рівня якості як результату діяльності органів державного управління та використання отриманих даних для вдосконалення системи державного управління.

Ключові слова: державне управління, публічне управління, безпека особистості, сталий розвиток, управління у сфері безпеки.

Постановка проблеми. Одна з найактуальніших проблем у державному управлінні, яка існує сьогодні, полягає у необхідності якнайшвидшого вдосконалення системи публічного управління задля впровадження інноваційних та новітніх технологій, а також останніх науково-практичних рекомендацій та здобутків. Вона включає проблему організації державного управління різних рівнів, а саме національного, регіонального та

місцевого самоврядування; а також підготовка та залучення управлінських кадрів, пошук оптимальної структури штатного розпису державного апарату, управління персоналом державних організацій, умови роботи державних службовців, професійного розвитку та лідерства. Реформування системи державного управління характеризується необхідністю нововведень, розробкою нової управлінської ідеології, ініціюванням нових

управлінських процесів, зміною управлінських структур, що ставить перед сучасною теорією і практикою державного управління завдання комплексного реформування апарату державного управління, вдосконалення характеру, підходів до управління цією системою кожної країни. Інакше кажучи, усе вищезгадане є природними витоками нової парадигми громадського управління, заснованої на запозиченні передових підходів менеджменту, отже передбачає, передусім, орієнтацію на клієнта-громадянина, підвищення якості надання громадських послуг, роботу у умовах конкурентного середовища, застосування ідеології корпоративізму та інше. Відтак, дослідження інноваційних методів публічного управління безпекою особистості в контексті забезпечення сталого розвитку набуває особливого значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-прикладні аспекти дослідження систем державного управління та місцевого самоврядування присвячені науковій праці таких відомих дослідників як Т. Адорно, В. Бабаєв, В. Бакуменко, В. Бебик, Л. В. Балабанова, Т. Василевська, Р. Войтович, Дж. Гелбрейт, Ю. Габермас, В. Гошовська, Н. Драгомирецька, О. Іванова, В. Князєв, М. Кейнс, Ю. Ковбасюк, Г. Лассуелл, Н. Луман, М. Лашкіна, А. Ліпенцев, Н. Липовська, В. Мартиненко, В. Малиновський, М. Маклюєн, Д. Міль, А. Оболенський, Г. Почепцов, К. Рау, А. Рачинський, О. Сушій, К. Савельєва, І. Слісаренко, Г. Саймон, В. Солових, С. Серьогін, В. Токовенко, С. Чернов, С. Хаджирадева та ін.

Дослідженням питань щодо сталого розвитку соціальних і економічних сфер на різних рівнях управління присвячені роботи Г. Брундланда, Г. Дейлі, Б. Хьюс, О. Ареф'єва, Н. Алексеєнко, Т. Антошко, Г. Астапова, О. Амоша, І. Бланка, Г. Васильченко, Н. Васюткіна, А. Воронкова, Л. Головкова, В. Герасимчука, Г. Гутмана, Д. Задихайло, Н. Єременко, О. Захарченко, І. Ігнат'єва, Г. Кларка, Н. Краснокутської, Б. Карпінського, О. Кузнецова, Л. Лігоненко, О. Мниха, Л. Мельника, Д. Медоуса, А. Оніші, Ю. Погорелова, В. Пономаренко, А. Піковського, І. Парасюка, О. Раєвньої, Н. Касьянова, В. Кондратьєва, М. Калинчикова, Р. Марушкова, Т. Мостенської, О. Михайленко, О. Сущенко, О. Сохачької, А. Степанова, В. Євтушевського, З. Шершньова, А. Шакірова та ін. Проте, визначення загальнотеоретичних засад інноваційних методів публічного управління безпекою особистості в контексті забезпечення сталого розвитку ще не отримало належного доктринального та комплексного обґрунтування.

Внаслідок чого **метою** даної статті є наукове обґрунтування та дослідження становлення загальнотеоретичних засад інноваційних методів публічного управління безпекою особистості в контексті забезпечення сталого розвитку.

Виклад основного матеріалу. У процесі реформування суспільства особливого значення набувають вимоги до системи управління й діяльності як державних, і муніципальних службовців. Від того, наскільки ефективно функціонують на всіх рівнях органи влади, залежить стабільність у суспільстві, а отже, з'являються сприятливі перспективи розвитку суспільних відносин.

Модернізація системи державного управління нерозривно пов'язана з визначенням оптимальних параметрів, що сприяють формуванню управління як відкритої і динамічної соціальної системи. Для формування ефективної моделі державного управління необхідний комплексний аналіз співвідношення між політичною системою, державною владою, інститутами громадянського суспільства, соціально-економічними стандартами та соціокультурними нормами [1, с. 293]. В умовах змін політичного та соціального середовища актуалізується проблема становлення адекватної системи державного управління, здатної ефективно реагувати на виклики зовнішнього середовища.

Відповідно до концепції «якісного державного управління» (good governance), що є методологічною основою адміністративного реформування в сучасних країнах, суть сучасних змін полягає у переході на сервісну орієнтацію органів виконавчої влади, що передбачає насамперед націленість їхньої роботи на задоволення своїх запитів. споживачів – громадян та організацій. ключовим стає зміна способів та розширення можливостей вибору форм взаємодії у процесі отримання державних та муніципальних послуг. Водночас, за міжнародними даними, якість державного управління, як і раніше, залишається на низькому рівні [2, с. 6].

Згідно з міжнародним рейтингом сприйняття корупції наша держава має не надто позитивні рейтинги, які складаються на підставі незалежних опитувань, які проводять експерти Світового банку та різні незалежні організації (Freedom House, Transparency International та ін.). Стан корупції слід простежити в динаміці, однак кількість країн, що обстежуються, з кожним роком змінюється. Для отримання об'єктивної картини авторами оцінювався не порядковий номер місця, яке займає Україна в рейтингу, а відсоток країн із загальної кількості обстежуваних країн, у яких це місце виявилось нижчим. Існує думка, що має

місце взаємозалежність між корупцією та ефективністю державного управління, однак у деяких випадках корупція не має негативного впливу на соціально-економічний розвиток суспільства, що стосується в першу чергу країн з перехідною економікою, з недосконалим законодавством [3, с. 170].

Як відомо, в Україні склалася така система господарювання, коли практично жоден комерційний або інвестиційний проєкт не міг бути реалізований без порушення чинного на той час законодавства. Виділення земельних ділянок, митне оформлення товарів, реєстрація прав на рухоме та нерухоме майно, видача ліцензій, дозволів та інша діяльність вимагали великої кількості суперечливих погоджень у різних інстанціях, що робило нормальне функціонування організацій дуже проблематичним. Подібні труднощі виникали і у громадян при реєстрації автомобілів, земельних ділянок, індивідуальному будівництві, підключення до мереж, перепланування квартир та ін. з іншого боку, у вигляді грошей, цінностей, іншого майна чи послуг.

За даних умова, вітчизняна система державного управління в даний час не відповідає вимогам зовнішнього середовища, діяльність органів влади є явно неефективною, зберігаються гіпертрофовані риси командно-адміністративної системи, протекціонізм, ресурси, що витрачаються, не трансформуються у відповідну якість державного управління, що викликає зростання корупції. Відмінна реформа, що відбувається, підвищує домінують якості державного управління, а модернізація державного управління та ефективність самих реформ залежить багато в чому від того, наскільки в діяльність органів влади будуть інкорпоровані нові інноваційні принципи діяльності.

Адміністративно-управлінські процеси в органах влади недостатньо організовані, часто неефективні, пов'язані з проявом адміністративних бар'єрів, додаткових обтяжень для одержувачів послуг, що стимулюють розширення корупційних трансакцій [4, с. 79]. Якість надання державних та муніципальних послуг, підвищення ефективності громадського управління нерозривно пов'язані з можливостями модернізації, оптимізації адміністративно-управлінських процесів. Основний механізм модернізації адміністративно-управлінських процесів – розробка та впровадження адміністративних регламентів та стандартів державних та муніципальних послуг, зміна способів надання послуг з широким використанням можливостей інформаційно-комунікаційних технологій. Для громадян головними вимогами до

процесу надання державних та муніципальних послуг є простота взаємодії, доступність, а також комфортність, відкритість та прозорість адміністративних процедур у процесі надання послуг [5, с. 84]. Для суб'єктів господарювання важливим є усунення зайвого регулювання, визначеність і стійкість принципів взаємодії. Ключовими напрямками в контексті переходу до інноваційних способів надання державних та муніципальних послуг стають: формування нової культури взаємодії органів влади із одержувачами послуг; розширення спектра можливостей отримання державних та муніципальних послуг, використання принципів «одного вікна», синхронізації способів надання послуг; спрощення адміністративних процедур, забезпечення прозорості адміністративних процесів у процесі надання державних та муніципальних послуг, протидія корупції; підвищення якості надання державних та муніципальних послуг; простота та комфортність взаємодії. Необхідність вирішення низки завдань абсолютно нового типу, пов'язаних із синтезом, організацією та управлінням складними динамічними системами призводить до розуміння об'єктивної необхідності переходу до використання системного та процесних підходів, методів та технологій проектування [6, с. 101].

Принциповим стає ефективне управління змінами у системі державного та муніципального управління. Управління змінами як система і як процес включає наступні етапи: усвідомлення необхідності змін, ініціацію змін; здійснення перетворень; контроль за результатами перетворень. В даний час з метою систематизації адміністративно-управлінських процесів у діяльності органів влади та системи взаємодії в контексті реалізації електронного уряду виділяють такі моделі: взаємодія з громадянами; взаємодія з приватним сектором; внутрішньо-адміністративна взаємодія [7, с. 13].

З метою стримування корупції та зниження впливу кримінальних елементів на соціально-економічний розвиток суспільства слід максимально скоротити особисте спілкування громадян та бізнесу з органами влади. Заяви, скарги, запити, довідки та інша документація повинні оформлятися в електронному вигляді та надсилатися електронною поштою на сайт відповідного органу влади, а інформація з кожного питання має кодуватися та потрапляти до службовців у знеособленому вигляді у випадковому порядку. За кожним запитом у встановлений регламентом термін заявникам надсилається електронний лист,

у якому міститься вся необхідна інформація або аргументована відмова. Процес обробки документації повинен бути доступним для контролю керівникам підрозділів усіх рівнів.

При переході до нових способів надання муніципальних послуг та інноваційних дії повинен дотримуватися чіткий логічний ланцюжок: цілі та завдання щодо підвищення ефективності діяльності органів влади вимагають надання якісних послуг споживачам; надання послуг засноване на реалізації певних адміністративно-управлінських процесів; процеси вимагають певних прикладних систем та даних; ці прикладні системи визначають потрібну для них інфраструктуру (сервери, комп'ютери, бази даних) [8, с. 30].

Технології при цьому грають допоміжну, обслуговуючу роль: спочатку ставляться цілі та завдання, потім підбираються технології, що забезпечують їхнє досягнення. Формування «електронного уряду» необхідно розглядати як нову форму організації діяльності органів влади, що забезпечує за рахунок широкого застосування інформаційно-комунікаційних технологій якісно новий рівень оперативності та зручності для отримання громадянами та організаціями державних та муніципальних послуг, інформації про результати діяльності владних структур, а використання інформаційно-комунікативних технологій у діяльності органів влади дозволить досягти таких результатів: приросту оперативності, гнучкості у змінах адміністративних процесів; зниження адміністративного тягаря, збільшення швидкості адміністративних форм та зміцнення «вертикалі влади» (полегшення державних перевірок прийнятих управлінських рішень); розвитку соціального контролю при здійсненні доступу громадян до інформації, збільшення можливостей здійснення дистанційних перевірок прийнятих рішень [9, с. 60]. Як стратегічні пріоритети необхідно виділити такі напрямки: модернізація владних структур за рахунок використання інформаційних технологій; проведення адміністративної реформи; реалізація нових економічних механізмів публічного управління, наприклад, таких як бюджетне фінансування міністерств не за кошторисом, а за результатами діяльності; підвищення відкритості органів влади; принцип відмови держави від здійснення не властивих їй функцій чи непрофільної діяльності тощо.

Висновки. Таким чином, можна зробити висновок, що у сучасних умовах основним орієнтиром інновацій у системі державного управління європейських країн є розвиток управлінської діяльності,

основу якого складають якісні показники результативності роботи. Важливою методологічною основою інновацій у сфері державного управління стала концепція загального менеджменту якості (TQM), яка зараз широко використовується для створення державних систем управління якістю в розвинених країнах. На застосування саме якісних орієнтирів управлінських інновацій орієнтують і міжнародні стандарти. Інноваційні зміни у системах управління, спрямовані на підвищення результативності та ефективності управлінських процесів, здійснюються в межах системи управління якістю. Основні вимоги щодо створення та вдосконалення систем управління соціальною відповідальністю викладені у міжнародних стандартах соціальної відповідальності та звітності. У всіх розвинених країнах питання підвищення якості послуг, що надаються громадянам, намагаються вирішити шляхом запровадження у діяльність державних установ принципів та методів концепції тотального управління якістю. Причини такої уваги до питань якості державних послуг полягають не лише у спробі врахувати інтереси населення, а й важливою складовою цього процесу є максимальне використання безпосереднього зв'язку між рівнем освіти, кваліфікацією, здоров'ям громадян та конкурентоспроможністю національних економік.

В той же час, реалізація «електронного уряду» нерозривно пов'язана з реінжинірингом адміністративних процесів, адаптацією конкретних організаційних структур, процесів, інформаційних об'єктів та моделей з урахуванням нових можливостей та реалій електронного надання державних та місцевих послуг, де на тактичному (операційному) рівні основні зусилля спрямовані на розширення можливостей використання інформаційно-комунікативних технологій з погляду реалізації та підтримки електронних послуг, адміністративних регламентів та процесів.

Досить велика увага у європейських країнах приділяється вирішенню проблем співвідношення якості та ефективності управління з погляду витрат. Загальноєвропейський підхід у тому, що якість пов'язані з збільшенням витрат, а часто навіть пов'язані з скороченням бюджетних витрат. Найчастіше організація надання послуг – це функція місцевих органів влади, яка формує проблему узгодження місцевих та загальнодержавних стандартів. Основною ж проблемою вважається вимірювання та оцінка рівня якості як результату діяльності органів державного управління та використання отриманих даних для вдосконалення системи державного управління.

Список літератури:

1. Гайдученко С. О. Організаційна культура у контексті публічного управління: монографія. Харків : «Друкарня Мадрид», 2016. 340 с.
2. Свірін М. Г. Механізми наближення системи публічного управління України до європейських стандартів: регіональний та субрегіональний рівень: наук. розробка. Київ : НАДУ, 2008. 48 с.
3. Кутьков В. П. Сутність і структура маркетингового механізму державного управління розвитком регіону. *Публічне управління: теорія та практика*. 2014. № 2. С. 165-173.
4. Бутко І. Децентралізація по-французьки. *Людина і влада*. 1999. № 4-5. С. 78-83.
5. Клімович С.О. Дослідження government relations як комунікації між владою та бізнесом: термінологічний аспект. *Стратегічні пріоритети*. 2010. № 1. С. 82–85.
6. Драгомирецька Н. М. Комунікативна діяльність в державному управлінні : навч. пос. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2017. 180 с.
7. Токовенко В. В. Політичне керівництво і державне управління: проблеми взаємовідносин та оптимізація взаємодії: монографія. Київ : Вид-во УАДУ, 2001. 256 с.
8. Карлова О. А. Соціально-економічний розвиток території: формування інвестиційної привабливості. Харків : Друкарня «Мадрид», 2016. 182 с.
9. Молодченко Т. Г. Аналіз гармонізації соціально-економічного розвитку регіонів України. Формування ринкових відносин в Україні: збірник наукових праць. Київ : Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки. №78(206-207). 2018. С. 55-61.

Tsymbal B.M. INNOVATIVE METHODS OF PUBLIC PERSONAL SECURITY MANAGEMENT IN THE CONTEXT OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT

The article comprehensively analyzes the development of the theoretical and theoretical ambush of innovative methods of public administration of security specialty in the context of the security of steel development.

The author has broken up the opinion, which in today's minds is the main orientation of innovation in the system of state administration of European lands - the development of management activities, the basis of which is laid down by the indicators of the effectiveness of work. An important methodological basis for innovations in the sphere of sovereign governance has become the concept of global quality management (TQM), as it is widely promoted for the creation of sovereign systems of governance in different countries. On managerial innovations orient and international standards. Innovative changes in management systems, directed at improving the effectiveness and efficiency of management processes, are being developed in the boundaries of the management system. The main principles of the well-established systems of managing the social viability of the developments in the international standards of social viability and vibrancy. In all European countries, the power to promote the quality of services, which is hoped for by the masses, is motivated by a path to promote the fidelity of the state institutions of principles and methods in the concept of total management of the quality. The reasons for such respect for the power of the sovereign services are not less than for the sake of protecting the interests of the population, but for the important warehouse process, the maximum victory for the intermediary communication between equal education, qualifications and the health.

Emphasis is placed on the fact that the implementation of "e-government" is inextricably linked with the reengineering of administrative processes, adaptation of specific organizational structures, processes, information objects and models taking into account new opportunities and realities of electronic provision of state and local services equal main efforts are aimed at expanding the use of information and communication technologies in terms of implementation and support of electronic services, administrative regulations and processes.

It stated that a lot of attention in European countries is paid to solving the problem of the ratio of quality and efficiency of management in terms of costs. The pan-European approach is that quality is associated with increased costs, and often even associated with reduced budget costs. Most often, the organization of service provision is a function of local authorities, which creates the problem of harmonization of local and national standards. The main problem is the measurement and assessment of the level of quality as a result of public administration and the use of data obtained to improve the public administration system.

Key words: state administration, public administration, security specialty, steel development, security management.